

ים המלח

ים המלח הוא **אגם מלח חסר מוצא** אל הים הנמצא בתחום הבקע הסורי אפריקני ובמרכזו עובר גבול ישראל ירדן. זהו אזור שבירה גאולוגי שהחל לפני כ-17 מיליון שנה. ים המלח עצמו הוא שריד קטן לימת הלשון הגדולה שהשתרעה מחצבה בערבה עד לכנרת.

ריכוז המלחים בים המלח עומד על 34.2% – פי עשרה מזה שבים התיכון. הריכוז הגבוה נובע מהיעדר מוצא למי האגם ומהימצאותו באזור שבו שיעורי התאיידות גבוהים. האגם הוא **גוף המים הרביעי במליחותו בעולם**, וחופיו הם המקום היבשתי הנמוך ביותר בעולם. לים המלח חשיבות רבה לתעשייה. הרכב מימיו מכיל ריכוז גבוה של **מגנזיום סידן ואשלגן**, ואכן מפיקים ממנו אשלג, מגנזיום ותרכובות של ברום. ההרכב הכימי המיוחד של מימיו והאקלים המיוחד השורר בו הפכו את ים המלח למוקד תיירות עולמי ולמרכז של תיירות מרפא.

לים המלח שני אגנים: **האגן הצפוני**- הכולל את הים, **והאגן הדרומי**- הכולל את בריכות האידוי של מפעלי ים המלח בישראל וחברת האשלג הערבית בירדן.

מהמחצית השנייה של המאה העשרים החל האדם להשפיע על המפלס של ים המלח. תפיסת מי הנהרות והמעיינות הזורמים לים גרמו להשפעה של ממש על ירידת המפלס, וזו גרמה לשינויים ניכרים בחלק הצפוני כגון יצירת בולענים, נסיגת חופים, פגיעה בתשתיות (כבישים וגשרים) ובשמורות טבע.